

Kinh Tăng Chi số 160

Kalama tri ân đh dieulienhoa ghi chép

[17/11/2023 - 08:25 - dieulienhoa67]

Kinh 36 - Cội Rễ Của Đấu Tranh.

Hễ còn là phàm phu thì còn tiềm ẩn những nguy cơ bất thiện. Đừng nghĩ mình là người có học, tính tình mát mẻ hiền lành, liêm sỉ, sống tri túc đạm bạc, thông minh trí tuệ 1:06

[19/11/2023 - 04:29 - dieulienhoa67]

1 hành giả tinh tấn miên mật rồi nghĩ mình hơn người khác. Hễ còn là phàm phu thì những nguy cơ này còn đầy ắp. Chẳng qua do 3 điều kiện tiền nghiệp, khuynh hướng tâm lý, môi trường sống hiện tại khác nhau nên hững nguy cơ đó được giấu kín/lộ liễu. Tức là do tiền nghiệp mà mình sinh ra trong cảnh giới nào. 1:53

[21/11/2023 - 07:12 - dieulienhoa67]

Thứ 2 là khuynh hướng tâm lý. Mình là người thích sinh tử hay cầu giải thoát. Phiền não nhiều hay ít. Hễ còn phàm phu thì chuyện ít nhiều là tương đối. Gặp điều kiện phát triển thì nó nhiều như nấm sau mưa.

Thứ 3 là môi trường sống, điều kiện hiện tại, có 4. Sống ở đâu, thường gặp ai, thường nghe/học gì, tức là thường nạp cái gì. Thứ 4 là thường hành động/ sống ra sao.

Hễ còn là phàm phu thì còn tiềm ẩn nhiều nguy cơ bất thiện, những điều kiện có thể phương hại đến tâm tư, đời sống tinh thần của mình. Vd như mình có văn mình lịch sự cách mấy đi nữa thì khả năng ăn thịt sống của mình nó 0 có mất. Khả năng mình tái sanh làm con mèo ăn chuột hay làm cạp beo rắn thì khả năng đó cũng rất lớn. Mang thân người ăn học trí thức, sang trọng lịch sự sạch sẽ nhưng khả năng ăn phân người rất lớn, 0 mất. Phiền não còn thì những khả năng đó còn. Phiền não là những điều kiện/duyên để dẫn đến những cảnh giới đó. Dù 8 cái bằng tiến sỹ mà tham sân si còn đó thì 2 khả năng ăn thịt sống, phân người vẫn còn đó. 2 khả năng này dính liền với tham sân si.

Chuyện thứ 2, dù chúng ta có sống 1 mình ngoài hoang đảo, làm người gác hải đăng, chúng ta có làm người sống cô đơn trên núi cao đi nữa, ưởng là người đã lìa xa nhân thế, thì khả năng tranh giành, mâu thuẫn xung đột của chúng ta vẫn rất lớn vì trong Kinh này Đức Phật dạy 6 lý do, điều kiện, nguyên nhân dẫn đến tranh giành, xung đột, mâu thuẫn. 6 điều này còn trong lòng mình thì khả năng tranh giành xung đột vẫn còn đó. Ở nơi hoang vắng thì tạm thời như vậy nhưng khi trở về phố, cộng đồng, đoàn thể thì khả năng gây gổ, xung đột mâu thuẫn còn đó. Bao giờ chúng ta còn sân hận, phần nộ + hiềm hận là 1 cặp, nghĩa là còn bất mãn, so đo, ty hiềm, ác cảm, ghét thương thì khả năng mâu thuẫn xung đột còn nguyên vẹn đó. 5:17

[22/11/2023 - 08:23 - dieulienhoa67]

Ở đâu có thương/thích thì ở đó có ghét/sợ, chán. Đây là cái luật. Chỉ có người 0 còn thương thích, ghét sợ nữa thì mới dứt hẳn những cảm xúc tình cảm đối lập đó thôi. Người đắc thiên họ tạm thời hết thích dục nên cũng tạm thời hết sân. Nên ở đâu mà thấy nhắc đến phần nộ hiềm hận thì biết ng đó họ có thích cái này/kia. Thích cái gì? còn thích trong 5 dục (thấy nghe ngửi nếm đụng) >> mới còn tâm sân hiềm hận phần nộ, chắc chắn 1000% như vậy. Cái 0 thích, bất mãn ấy là 1 tên gọi khác của đau khổ. Nóng lạnh đói khát bệnh, gây gổ ..., đối với 1 vị đã đắc thiên là coi như vô nhiễm, nói gì là 1 vị Thánh Tam Quả trở lên. Các vị ấy 0 vì nóng quá, lạnh, đói khát, thương tích, bệnh quá mà khổ tâm, là 0 có. Người 0 có tâm sân là 0 bị cái đó. Còn coi trọng, thích chần ên nệm ấm thì còn khổ

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHỮA HIỆU ĐỈNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

khi cuộc sống bị quá eo hẹp. Còn thích ăn ngon mặc đẹp >> khó sống trong đk túng thiếu. Còn yêu đương nhưng nhớ luyến ái, tương tư 1 người nào đó >> rất đau khổ khi ở gần người mình ghét hoặc xa người mình thương thích. Người 0 luyến ái thương yêu ai đó >> 0 thấy khổ khi sống gần người 0 ưa, và ng ấy cũng 0 có kẻ thù/người 0 ưa. 8:39

[23/11/2023 - 06:43 - dieulienhoa67]

Vd như Đức Phật, người ghét Ngài, xem Ngài là kẻ thù rất nhiều nhưng 0 có ai là kẻ thù của Đức Phật hết. Ngài 0 ghét ai hết. Vì Ngài 0 còn ái luyến, thương nhớ tương tư người nào. Hễ còn thương người nào thì khả năng ghét ai đó rất cao >> thương thích là cái khổ gián tiếp vì nó tạo ra cái ghét sợ, chính là đau khổ. Tất cả đau khổ trong đời là sự bất mãn. Đau quá, đói quá, nóng lạnh quá, cơn rùng chích đốt, nắng nóng, trục trặc tâm sinh lý làm mình 0 thoải mái ... đều là sống trong tâm trạng bất mãn, tâm sân.

Hễ còn thương thích ghét sợ thì khả năng tương tranh xung đột vẫn còn nguyên.

Tại sao tôi phải sống gần người đó? 1 khi ghét rồi thì tôi có thể nhin 1, 2 ngày, nhưng về lâu dài thì làm sao có thể nhin, im lặng? Sẽ có 1 ngày nó bùng nổ. Đó là ngày nảy ra tương tranh xung đột mâu thuẫn đấu tranh.

Phật dạy là khi nào mình còn sống quá nhiều trong phần nộ hiềm hận >> mình chưa hết mình với Tam Bảo, mình đang từng bước dần dần rời xa/ bất kính Tam Bảo. Nếu mình xem tâm mình là điện thờ Tam Bảo thì mình 0 rước những thù oán bất mãn sân si vào trong lòng.

Bài Kinh Lưỡi Cưa - Trung Bộ Kinh, Đức Phật dạy rất rõ: Nay các tỳ Kheo, nếu 1 Tỳ Kheo bị ai đó dùng cưa cắt ra từng khúc mà vị ấy khởi tâm bất mãn, căm thù, hờn giận, Ta nói rằng vị Tỳ Kheo ấy vẫn chưa làm theo lời dạy của Ta, vẫn chưa là đệ tử của Ta. 11:48

[27/11/2023 - 06:05 - dieulienhoa67]

Đây là lời dạy rất ráo, vì mình còn phàm, làm sao 0 nổi điên? nhưng đó là sự thật. Đệ tử thứ thiệt của Phật phải là như vậy, bị cuộc đời giày xéo thế nào thì vẫn trước sau như 1, có lòng đại từ, đại bi với chúng sinh. Phải có đọc những bài Kinh đó thì mới biết nội dung lý tưởng thật sự của Phật Pháp là cái gì. Phật 0 kêu mình gồng, mà ngài dạy rằng toàn bộ vấn đề của thế giới được khởi đi/ bắt đầu từ nhận thức như thế nào để 0 còn thương thích ghét sợ >> 0 còn phần nộ hiềm hận.

Phật Ngài dạy từng cặp. 1 là phần nộ hiềm hận.

2. Giả dối và nảo hại. Tiếng Pali là ... theo tôi đó dịch là man trá. Có nghĩa mình xấu nhưng lại muốn ng ta nghĩ mình tốt. Mình tốt ít lại muốn ng ta nghĩ tốt nhiều, mong mọi người nhìn mình bằng tấm lòng kính ngưỡng vượt xa mức thực tế. Sống như phàm mà mong ng ta coi mình như Thánh. Muốn được hưởng thụ nhưng lại mong người ta hiểu làm mình là người tri túc thiếu dục. Dốt nhưng mong ng khác xem mình là uyên thâm bác học. Giới luật thiên định chánh niệm đều 0 có nhưng mong ng ta nghĩ là mình có. Đó gọi là man trá, giả dối. Dù mình có hèn nhưng tốt nhất nên giữ cái liêm sỉ là đừng có mong như vậy. Chuyện xấu thì sớm muộn cũng lộ ra. Còn sống trong tâm trạng gian dối, man trá như vậy >> vẫn còn khả năng tương tranh. 1 người chân thành trung thực, 0 sống mặt nạ, 0 xài phần son giả trá >> 0 có khả năng xung đột mâu thuẫn. 15:10

[30/11/2023 - 06:49 - dieulienhoa67]

Chính vì mình có lòng gian nên mình rất ghét những người gian ác. Người trung thực thì chỉ không thích/ gần người gian ác chứ 0 ghét. 1 đóa hoa 0 ghét 1 đồng phân, nhưng chính vì mình là 1 đồng phân nên nhìn sơ đã biết nó giống mình. Mình còn biết cả đường đi nước bước, đoán ra được hành vi nên mới rất ghét, biết rằng ng đó đang giành miếng

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ÁN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

ăn/địa bàn của mình >> đây là nguồn gốc của đấu tranh, mâu thuẫn và xung đột. Người chân thành trung thực thì chỉ tránh người gian chứ 0 việc gì phải quá ghét.

Người chân thành trung thực, trong sạch, thanh tịnh thì cũng 0 mong người khác biết. Huống chi mình như 1 con giòi thì sao mình lại mong ng. khác hiểu tốt về mình? Khi sống như vậy thì mình luôn trong tình trạng sẵn sàng xung đột. Vì mình gian nên mình rất dễ nhận ra những cái gian khác rồi ghét, đấu tranh để tiêu diệt đối phương. Người trí nhận ra cái xấu chỉ để nhận ra rồi tránh. Nên giả dối cũng là 1 điều kiện để dẫn đến mâu thuẫn xung đột.

Tật đổ xan tham (ganh ty, bủn xỉn).

Xin xem Kinh Đế Thích Sở Vấn - Trường Bộ Kinh. Trong Kinh này, Đế Thích, vua cõi Đao Lợi xuống hầu Đức Phật và hỏi: vì đâu chúng sanh trong đời luôn luôn tương tanh, mâu thuẫn và xung đột?

Đức Thế Tôn có 1000 câu trả lời cho vấn đề này, nhưng tùy người mà Ngài cho câu trả lời phù hợp. Phiền não là gốc cho các tương tranh xung đột, nhưng phiền não gì thì tùy người mà Ngài giảng. Có người Ngài nói phiền não chung chung, có người Ngài nói phiền não là lậu hoặc, có người Ngài chỉ nói gọn là tham ái, tham dục. Riêng đối với trường hợp này thì Đức Phật nói 2 lý do: ganh ty và bủn xỉn. 18:27

[04/12/2023 - 09:35 - dieulienhoa67]

0 muốn người khác được gì - ganh ty; 0 muốn mình mất gì = bủn xỉn. Khi sống trong tâm trạng phân biệt được và mất, kia và đây (bỉ, thử), còn nặng lòng như vậy là dứt khoát còn khả năng tương tranh, xung đột, mâu thuẫn. Bậc Thánh sống 0 có phân biệt 4 cái này.

Dù mình có cô đơn 1 đời trên núi cao rừng sâu hoang đảo, hễ còn phàm thì khả năng mâu thuẫn xung đột luôn bỏ ngõ. Nếu đem trở về sống chung với cộng đồng thì lộ ra. Hoặc vì ấy tái sinh kiếp khác thì mọi thứ trở lại như cũ. Mọi nỗ lực giống như viên sỏi liêng ao bèo, chỉ tách bèo ra trong 1 giây rồi khép lại như cũ. Mọi nỗ lực trong mỗi kiếp sống, nhiều lắm thì tạo ra 1 sự thay đổi nhẹ, rất nhỏ trong tích tắc sanh tử.

Vậy tu hành mình được cái gì? Gieo duyên. Gieo khi nào đủ duyên rồi thì nguyên ao bèo sẽ tắt, chưa đủ thì chỉ là gieo duyên, giống như để dành tiền mua cái máy. Mình để dành từng xu mà cái máy tới mấy tỷ USD. Khi đủ tiền thì mua cái máy hút hết bèo cám trong ao. Mỗi kiếp mình để dành 1 chút, có kiếp để dành nhiều hơn, có kiếp 0 để dành chút nào. Cho nên 0 phải mình tu mà 0 được gì mà tích lũy dần. Trước khi hoàn tất Đạo nghiệp thì mình 0 có gì để tự đắc tự mãn. 21:57

[06/12/2023 - 07:19 - dieulienhoa67]

Vì tất cả chỉ là viên sỏi liêng ao bèo.

Khi mình đắc Đạo thì cái đó đáng tự mãn nhưng lúc đó thì 0 còn khả năng tự mãn nữa. Kinh nói khi mình còn phàm thì 0 có gì để khoe. Phật dạy phàm phu có làm gì đi nữa thì cũng giống con giòi nằm trong đồng phân. 0 có gì để khoe vì mình đang ở trong vũng lầy sanh tử. Mình có tinh tấn, thiền định, trí tuệ cỡ nào đi nữa thì cũng lúc nhúc trong cõi sinh tử. Khi đắc Đạo rồi thì mới thật sự là người sạch sẽ, lúc đó mới đáng khoe nhưng lúc đó mình hết muốn khoe rồi, vì chúng Đạo là khả năng xóa sạch bỉ thử được mất >> 0 còn động lực muốn khoe. Trên đời chỉ có 1 cái đáng khoe là tánh 0 muốn khoe. Cái tâm 0 muốn khoe là tâm 0 còn thương thích, ghét sợ, hoàn toàn vô nhiễm, sạch sẽ, 0 còn 4 phân biệt bỉ thử được mất.

Ái dục và tà kiến.

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN
(c) www.toaikhanh.com

Ái dục là muốn nhiều hơn cái mình có. Tà kiến ở đây là thường kiến (có 3) và đoạn kiến (có 3). Kinh Phạm Võng nói 62 tà kiến mà tôi giảng có 3. Tại sao? Gom gọn lại là như vậy. 25:07

[11/12/2023 - 06:21 - dieulienhoa67]

Thường kiến (tà kiến) có 3:

- Thấy rằng có 1 đấng Chí Tôn bắt tử trường sanh trọn quyền ban phước tha tội và sáng tạo muôn loài.

- Thấy rằng có 1 cái tội trường cửu vĩnh hằng,

- Tin rằng có 1 cõi, thế giới nào đó bắt tử vĩnh hằng, đòi đòi bắt diệt.

Gom chung lại đây là 3 thường kiến.

Trong Trường Bộ, tóm lại chỉ có 3 cái này, 1 đấng/ cái tội/cõi thường hằng.

Đoạn kiến có 3: vô hữu, vô hành, vô nhân.

- Vô nhân kiến: mọi thứ 0 cần yếu tố nhân duyên. Mà thực tế ở đời mọi thứ do duyên mà có/ mất. 0 có gì là ngẫu nhiên. Sự có mặt của 1 hạt cát/ mè/ sợi tóc phải cần đến một tỷ điều kiện. 1 tỷ đây là nghĩa đen.

Vd tại sao 1 đứa bé ra đời? 0 chỉ đơn giản là có 1 cặp nam nữ là có đứa bé.

Tại sao cô đó 0 có bầu với Tí mà có bầu với Tèo?

Sao 0 có bầu năm trước mà lại là năm nay?

Rồi 1 hột mè nhỏ xíu. Chắc do mình trông nên có nó. 0 phải. Cần phải có 1 tỷ điều kiện mới có hột mè.

Sao 0 trông chỗ này mà phải trông chỗ kia mới mọc?

Điều kiện độ ẩm, nước, nắng gió mưa, phân bón đất đai phải phù hợp.

Trông xuống mà có người nhô lên hay côn trùng ăn mất thì lấy gì để lên? 28:14

-

[15/12/2023 - 06:28 - dieulienhoa67]

Cho nên 1 tỷ ở đây tôi nói là 0 có nhiều. Nhưng mà người bị mắc cái vô nhân kiến thì cho rằng mọi thứ hữu duyên mà có (???)

2. Vô hành kiến:

Cho rằng 0 có thiện ác gì hết. Chẳng qua đó là tên gọi cho các kiểu hành động mà thôi chứ 0 có chuyện thiện cho quả lành; ác cho quả khổ. Hiểu như vậy là vô hành kiến.

3. Vô hữu kiến:

Phủ nhận triệt để những gì mình 0 thấy, 0 hiểu, 0 biết, 0 chứng minh, 0 tin được. Nói chung là những cái ngoài tầm hiểu biết của mình thì phủ nhận triệt để. VD như kiếp trước/ sau, luân hồi, quả báo 29:23

[16/12/2023 - 09:35 - dieulienhoa67]

thiên đường địa ngục, những loài phi nhân khuất mặt khuất mày, vô hình vô tướng hay những bậc Thánh nhân ở đời, tuy họ cũng như mình nhưng họ thành tựu tuệ giác, chấm dứt phiền não, 0 còn luân hồi... Những chuyện đó đâu có lấy mắt nhìn được. Mà hễ 0 thấy được thì họ cho là 0 có. 0 chứng minh được là trên đời có chuyện tái sinh >> cho rằng 0 có. Giống như tôi đang ngồi ở xứ nóng, tôi 0 tin trên đời có chỗ toàn là nước đá, gấu trắng, hải cẩu và chim cánh cụt, điều kiện sinh hoạt khắc nghiệt. Tôi chỉ tin trong tủ lạnh có ngăn đá, có nước đá.

Như vậy ở đây kể ra cho đủ 6 thì có:

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHỮ HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẢN PHỔ BIẾN
(c) www.toaikhanh.com

- lừa đảo và man trá (có chỗ ghi là giả dối và não hại) tiếng Pali là (makhiphalasa)..., phải hiểu là 0 chịu được với đức lành của người khác rồi tìm cách đim hàng/hạ thấp, 0 muốn người khác thấy. Còn chữ Pali (Mayasathaya)... thì có nghĩa là mình 0 ra gì mà lại muốn được vinh danh, muốn nâng mình lên. 35:12

[19/12/2023 - 01:52 - dieulienhoa67]

Còn Makhiphalasa là người ta có hay mấy mình cũng tìm cách làm cho nó mất đi. Tiếng dân dã VN là đim hàng.

2 cái này đều là nguồn gốc của đấu tranh, mâu thuẫn, xung đột. 2 cặp này luôn tàng ẩn kín đáo nằm đầy trong tâm mỗi phàm phu.

Khả năng lân tài, mền người tài thì 0 phải ai cũng có. Người thiện thì có đặc điểm là mau chóng nhận ra cái hay của người khác để tôn quý, thương mến, trân trọng, tạo điều kiện cho phát triển, sẵn sàng nhận ra cái xấu của người khác để bao dung, tha thứ và chịu đựng. Tâm hồn đó thường chỉ có ở người mẹ.

Tại sao chư Phật hiếm hoi như vậy? Vì người sống đúng với tinh thần này thì 0 có nhiều lắm, mà cực hiếm.

Trong Room còn nhớ bài Kinh Từ Bi 0?

Khi nói đến chữ Từ Bi, đức Phật dùng hình ảnh dễ hiểu; còn nếu rớt ráo phải dùng hình ảnh Đức Phật, chư Phật đối với chúng sanh; là hãy thương muôn loài như người mẹ thương đứa con duy nhất của mình. 38:26

[20/12/2023 - 07:44 - dieulienhoa67]

Trong Kinh Lưỡi Cưa - Kinh Trung Bộ, Ngài dạy rằng vị Tỳ Kheo nà bị cưa cắt nhiều khúc mà có sân tâm hờn giận thì đó 0 phải là đệ tử của Ta. Thêm 1 Kinh khác nữa là hãy thương yêu muôn loài như người mẹ thương yêu đứa con duy nhất của mình. Khó làm nhưng đó là sự thật. Trên đời có người đã làm được như 2 bài Kinh đó, mình phải có niềm tin sắt son như vậy. Tây Phương có câu hãy nghĩ đến cái tốt nhất, rồi bạn sẽ được cái tốt hơn. Bây giờ nếu mình chưa được như 2 bài Kinh Lưỡi Cưa và Kinh Từ Bi thì vẫn luôn nghĩ về 2 bài kinh đó, treo trên đầu của mình thì 1000 phần cũng làm được 1, 2, còn hơn là 0 làm.

Cái Makhiphalasa là chịu 0 nổi cái hay của người khác nên tìm cách đim xuống, che lại 0 cho ai thấy.

Mayasathaya là tìm cách đưa mình lên dù mình chỉ là đống rác.

Ác dục: là muốn nhiều hơn nhu cầu của mình, muốn cái mà mình 0 xứng đáng để có.

Vd như đói ăn khá uống là nhu cầu, nhưng mình lại muốn ăn ngon mặc đẹp thì là ác dục.

Thứ 2 là trong vai trò của mình mình 0 xứng được như vậy. Vd như mình là Tăng, Ni mà đi đến đâu cũng muốn người ta rải hoa, che lọng thì tội cho là ác dục. 41:43

[21/12/2023 - 07:58 - dieulienhoa67]

trong Kinh có ghi: muốn cái mà mình 0 xứng đáng.

Thật ra thầy tu mà muốn đi trên thảm hoa tươi, che lọng thì tội thấy hơi quá.

Có lần đó 1 vị vua trải vải trắng từ sân triều đình lên tới tầng thứ 7. Trong Kinh nói khi Đức Thế Tôn đi đến đó, Ngài thấy tấm vải nhưng 0 giẫm lên dù đức độ của Ngài thì quá xứng đáng. Ngài dừng lại rồi nhìn Ngài Anan. Ngài Anan biết Đức Phật 0 muốn đi, mới nói với vua: đại vương cho người đẹp dìm tấm vải này. Thế Tôn 0 muốn bước lên đó vì lòng đại bi nghĩ đến chúng sinh. Lúc đó ngài Anan nghĩ đúng, nhưng chỉ mới hiểu 1 phần. Trong Kinh giải thích chữ đại bi ở đây:

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

Ngày xưa vải dệt bằng tay. Để có vải làm cái khăn tay như bây giờ thì mất rất nhiều thời gian, công sức. Là nói công khó, chưa nói tới chất liệu vải lấy từ đâu; từ bông sợi, tơ tằm, phải mất nhiều công mới có được. Mà bây giờ nguyên 1 cuộn vải trắng tinh tải từ dưới đất lên lâu 7 để giã lên mà đi. Biết bao ng nghèo họ nhìn mà xót. Người 0 có đức tin Phật Phát nhìn vào sẽ nổi điên lên thì bất lợi cho họ vì đó là Đức Phật. Ngài Anan hiểu tới đó thôi, là Đức Thế Tôn 0 muốn nhiều người bất mãn, bức xúc vì chuyện đó.

Nhưng thật ra còn 1 chuyện nữa: là ông vua đó muốn có con nhưng 0 dám nói thẳng với Đức Thế Tôn mà nghĩ trong bụng là Đức Thế Tôn chuyện gì Ngài cũng biết. Nếu mình có khả năng có con thì Đức Thế Tôn sẽ đi lên trên tấm vải này. Còn Ngài 0 đi thì mình thua rồi. Đức Thế Tôn 0 đi lên trên tấm vải là vì 2 lý do này. Vua biết là thua rồi. 45:06

[28/12/2023 - 06:17 - dieulienhoa67]

2 vc nhà vua này trong 1 kiếp từng ăn rất nhiều trứng. Cầm thuyền trôi vào hoang đảo 0 có gì ăn nên toàn ăn trứng chim. Lúc ăn thì cũng biết trong trứng có mầm sống. chim non chưa tượng hình nhưng vì đói quá nên vẫn ăn để sống. Bây giờ mình có trứng gà công nghiệp, ng ta nói là 0 tốt bằng trứng gà tự nhiên, nhưng trứng gà tự nhiên thì tỷ lệ có con rất lớn. Phật tử mình muốn ăn trứng thì nên cẩn thận, phải hỏi trước người ta. Ăn trứng có trứng thì rất nguy hiểm về khả năng sát sanh.

Nói về ác dục nó bao la như vậy đó quý vị.

- Muốn có nhiều hơn nhu cầu cần thiết,

- Muốn có cái mà mình 0 thật sự xứng đáng.

Tà kiến thì tôi đã giải thích rồi.

Cuối cùng là Chấp trước sở kiến. Là sao?

Là dầu cho mình có học Phật Pháp, thuộc lòng kinh điển Tam tạng thì mình cũng 0 nên coi kiến thức Phật Pháp của mình là tuyệt đối, luôn cần nâng cấp, chỉnh sửa, nói chi là những sai lầm của mình. Tam Tạng thì chỉ có chừng đó, nhưng tôi muốn nói đến cái hiểu của mình, luôn cần được chỉnh sửa, nâng cấp. Vì:

1. Người hiểu đúng hoàn toàn Kinh điển thì phải là Thánh nhân.

2. Từng vấn đề giáo lý có thể hiểu được nhiều cách. Đây là lý do mà lại có vị là Đệ Nhất Đa Văn (thuộc tất cả 0 sót cái gì trong Kinh), vị là Đệ Nhất Trí Tuệ (Tiểu Bộ Kinh - Trưởng Lão Tăng Kệ nói lý do Ngài Sariputa là Đệ Nhất Trí Tuệ: chỉ 1 câu, 1 chữ trong Kinh, Ngài có thể hiểu ra ngàn nghĩa, ngàn phương diện, ngàn khía cạnh. Cũng như Ngài Moggallana là vị Đệ Nhất Thần Thông, trong nháy mắt ngài có thể biến hiện thần thông ngàn cách). 48:26

[29/12/2023 - 07:23 - dieulienhoa67]

Ngàn ở đây có nghĩa là nhiều lắm. Ngài Sariputa trong Tương Ưng Bộ Kinh nói, mình học rồi, chỉ 1 chữ puta, là being, hiện hữu, Ngài có thể nói 7 ngày 7 đêm vẫn chưa hết. Puta = hiện hữu, hiện hữu của nhân, của quả, của thiện của thiên, của danh, của sắc... của nhân là làm sao, của quả là làm sao ... Đáng nể như vậy.

Còn cái biết của mình là bao nhiêu? cho nên chuyện chấp trước sở kiến, là ôm chặt cái bết của mình, là dấu chỉ cho biết mình đang có vấn đề rất là nặng.

Nhiều người cứ tưởng là mình hay rồi tự đắc, mà quên cái sơ đẳng tiểu học rằng: khi anh thấy anh hay thì đó là có vấn đề. Còn người thật sự hay, giỏi, người phàm mà có trí tuệ thiết thì họ thấy cái biết của mình luôn trong tình trạng cần chỉnh sửa, nâng cấp thì mình hãnh diện cái gì?

Còn bậc Thánh thì họ thấy là nhất thiết giai 0, phàm .... thì lấy cái gì mà kiêu ngạo?

LƯU Ý: BẢN NHẬP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

Mọi cái biết của mình, dù bao nhiêu sách vở trong thiên hạ nằm trong đầu của mình thì sao? Chỉ là cái tử sách thôi! Thứ 2 là ta phải nhân thức hiểu biết cái gì trong số những điều mình thuộc lòng ấy, chứ thuộc lòng đâu phải là xong. Mới là cái tử thôi. Vấn đề là hiểu gì. Rồi tất cả những cái hiểu của mình đều ở trong tình trạng cần nâng cấp chỉnh sửa, thậm chí có cái biết phải đập hết xây lại, thì lấy cái gì để mà kiêu ngạo? 51:42

[31/12/2023 - 11:52 - dieulienhoa67]

Câu cuối cùng khép lại buổi giảng sáng nay:

Chúng ta có là ai đi nữa, sống 1 mình hay sống giữa đoàn thể đám đông, thì có 6 khả năng dẫn đến xung đột mâu thuẫn luôn tiềm ẩn trong người chúng ta. Bài kinh này 0 chỉ nói về nguy cơ mâu thuẫn xung đột mà còn hơn nữa: hễ anh còn khả năng mâu thuẫn xung đột thì có nghĩa là anh có khả năng làm khổ mình và khổ người. Và anh còn khả năng chung chạ với người khác nên trong Kinh gọi giải thoát bằng nhiều từ rất hay.

1. Mokkha

2. Vimutti

3. Nissarana - xuất ly

Trong Tam Quy có câu: Buddham Saranam. Saranam là nương tựa. Nissarana là 0 dựa vào, là xuất ly, giải thoát.

Người thật sự hiểu Đạo, đặc biệt là người liễu Đạo, chúng Đạo thì gọi là Nissarana. Nghĩa là dù họ có Quy Y Tam Bảo, họ cũng 0 tựa vào Tam Bảo như con nít dựa mẹ. Họ chỉ nhìn vào cái thiện, Đức Phật để đi theo, tôn kính ngưỡng mộ là nói về thiện. Còn đối với cái bất thiện thì họ 0 dây dưa, lai vãng với nó nữa.

Còn người phạm mình thì cứ sarana suốt đời. Với cái thiện thì mình dựa cứng ngắc, như đứa bé dựa mẹ, nên mới có chuyện mỗi lần bị nạn thì thỉnh chư Tăng cầu an cầu siêu.

Trong nhà thờ Phật, mỗi lần có chuyện gì chạy vô khóc lóc.

Thánh nhân 0 như vậy, các Ngài thờ Phật trong lòng, kính Phật bằng cách làm theo lời Phật nhưng khi gặp chuyện thì 0 cầu Phật cứu họ. Nên Thánh nhân mới xứng đáng với chữ nissarana. Các ngài có quy y Phật nhưng 0 giống mình. Họ thờ Phật nhưng 0 ý vào Phật. 54:51

[02/01/2024 - 09:58 - dieulienhoa67]

còn mình thì 0 làm theo Phật nhưng đùng chuyện thì vô cầu xin Phật gia hộ độ trì. 2 kiểu này khác nhau rất nhiều. Nên chữ Nissarana rất là hay. Với cái thiện thì chỉ nhìn theo để học hỏi và ngưỡng mộ, chứ 0 thờ cúng thần tượng 1 cách mâu thuẫn, trẻ con thơ ngây vụng dại. Còn với cái ác thì họ 0 dây dưa lai vãng. Có như vậy thì mới thật sự giải thoát và tránh hẳn chuyện tương tranh xung đột. Người còn khả năng tương tranh xung đột là người còn khả năng làm khổ mình/người, là người chưa có khả năng thật sự xuất ly. Người có khả năng xuất ly thì 0 có khả năng xung đột. Như vậy khả năng xung đột gắn liền với khả năng dây dưa với người khác. Khả năng xung đột luôn gắn với khả năng dây dưa cùng thiên hạ. Trong khi các bậc Thánh thì ngày càng dần dần xa nhau. Như Ngài Sariputa, Ngài đấng Tu Đà Hoàn rồi sau đấng Arahant. Mỗi ngày Ngài lạy Phật nhưng hoàn toàn 0 giống như mình tưởng tượng. Ngài kính Phật, kính pháp chứ 0 tôn kính 1 cá nhân bằng xương/thịt. Nên khi Đức Phật nghe Ngài Sariputa đến từ giã để viên tịch, và khi ngài Cunda mang xá lợi của Ngài Sariputa về, Phật Ngài chỉ cầm miếng vải bọc Xá lợi, đọc 1 loạt những bài kệ tán thán chứ 0 có chuyện tiếc thương nhỏ lệ như phàm phu. Rồi khi Ngài Sariputa tận mắt thấy Ngài Upasenapangan, em ruột của Ngài, bị rắn cắn chết trước mặt, ngài cũng bình thản. Mình nghe tưởng ngài máu lạnh, vô tâm, nhưng 0 phải. Vì Ngài biết: mình/em mình là 1 nắm cát, 2 nắm cát này liên tục thay đổi từ đời này qua đời khác. 57:15

LƯU Ý: BẢN NHÁP CHƯA HIỆU ĐÍNH – XIN TRÁNH IN ẮN PHỔ BIẾN

(c) www.toaikhanh.com

[03/01/2024 - 07:58 - dieulienhoa67]

Do duyên nghiệp thì gặp nhau đây, mà đã là năm cát thì nó rời rã, 0 có gì là abcs, 0 có gì là của tôi, là tôi đơn thuần bất biến riêng tư nào ở đó. Ngài chỉ nhìn 1 năm cát đang rã trước mặt Ngài thôi. Nên gọi là nissarana. Người còn khả năng xung đột mâu thuẫn là người còn khả năng làm khổ mình/người (như đã nói trên). Riêng bậc vô tranh - Arana, 0 có khả năng tương tranh với đời, 0 hứng thú dây dưa với người khác.

Trong đời sống, chúng ta giống như người luôn luôn cày xới mảnh đất tâm của mình. Mình thấy hễ còn là phàm phu thì chúng ta còn khả năng tìm đến sự chung chạ. Chúng ta phải có cái gan lìa bỏ thiên hạ trong từng động thái nhỏ nhất. Có gan từ chối những cú phone, email, tin nhắn, những cuộc gặp gỡ lợi bất cập hại. Trong vườn (tâm), có những thứ cần tưới tẩm nhưng cũng có những thứ cần để cho nó chết khô. Đức Phật dùng hình ảnh rất đẹp: cuộc sanh tử giống như đại dương, mỗi người trong đó như 1 thủy thủ với 1 con thuyền mà tuyệt đại đa số phàm phu đều chọn những con thuyền chắc chắn và chất đầy thực phẩm hành trang trong đó. Con thuyền chắc chắn là ai cũng sống với ngã chấp, tà kiến dày đặc nặng nề. hành trang trên đó là ta tạo các loại nghiệp thiện ác. Riêng bậc Thánh từ Tu Đà Hoàn trở lên thì đã cho thuyền vào bờ, phá nát cột buồm, chặt đứt mỏ neo. Lên đến vị Nhị Quả, 3 Quả thì thuyền đã kéo hẳn lên bờ để cho nó mục nát. Đến bậc Arahant thì chiếc thuyền của Ngài chỉ còn là 1 đống gỗ mục.

Chúng ta phải từ bỏ dần những điều kiện đưa đến cuộc tử sinh. Những điều kiện ấy đầy ra trước mắt mà mình 0 thấy. 1:00:56

[05/01/2024 - 02:28 - dieulienhoa67]

Tùng món đồ nhỏ nhỏ mình thích ở trong nhà cho đến những email tin nhắn trong điện thoại, những tương tác trên fb, tất cả những cái đó từ từ phải bỏ bớt. Chúng ta càng bỏ bớt những mối liên kết 0 cần thiết với thiên hạ thì mới bớt khổ. Còn dây dưa thì còn ái luyến, dễ dẫn đến ... như tôi đã giảng. Cái mình 0 thích, mình ghét phải tránh nó, tránh 0 được là khổ. Cái mình thích thì đem lại cho mình nhiều khổ hơn: hành trình đi tìm nó, có được phải bảo quản, giữ 0 được đều là khổ.

Ghi chép hoàn tất